

la dama del rat-penat*

Allà baix al pla
un llorer hi havia.
Sota del llorer,
bona i adormida,
una dama jau
sobre una catifa;
la catifa és d'or
i de seda fina;
la dama és un cel
d'hermosa i bonica.
¡Ai, si ella volgués,
jo la vetllaria
de dia i de nit,
de nit i de dia!

Mes un Rat-Penat
que sempre la mira,
prop d'ella s'està
i en ella s'encisa,
sens moure's de nit,
de nit ni de dia.

—Senyor Rat-Penat,
per Déu, ¿no em diria
si és morta la dama
que mon cor admira?
Morta diuen que és,
mes jo la crec viva.
—No és pas morta, no,

sols està adormida.
Ja es despertarà
quan vingui lo dia
quan l'hora n'arribe, quan l'hora ne sone,
quan l'hora ne sia!